Ч 72 (867) Львів, субота дня 30 марта 1918. Рік IV

Українське слово

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	44·— К.
„ півроку	22·— „
„ чвертьроку	12·— „
„ місяць	4·— „

В краю і державі:

На рік	56·— К.
„ півроку	28·— „
„ чвертьроку	15·— „
„ місяць	5·— „

За границю:

В Німеччині	56 мар.
В Америці	26 дол.
В инших державах	84 фр.

Ціна оголошень: Стрічка двошпальтова або її місце 80 с., в надісланім 1 К., в оповістках 1·50 К. в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

На Україні.

Австро-німецькі і укр. війська в борбі з Алексеєвим і Корніловим.

БЕРЛІН. 28 марта. Петроградська „Новая Жизнь“ доносить, що німецькі, австрійські і українські війська стрінулись на лінії Катеринослава з армією Алексеєва і Корнілова та зачали з ними борбу. Цілию українсько-німецько-австрійських операцій є столиця Донщини Новочеркаськ на Дону та Царицин на долішній Волзі.

З сеї депеші треба заключити, що між большевиками а націоналістичною реакцією на Дону настала згода та що вони спільно хотіли задержати промислово-рудокопний район України. Видко також, що по німецько-українськім боці серіозно істнує плян здобути поміст до Кавказу і дальше до Персії.

Одеса в наших руках.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Пресова кватира. Рознесена лондонським бюром Райтера вістка про занятє Одеси большевиками є видумкою. В місті остають союзні війська і панує лад.

Поляк — австрійським командантом Одеси.

Підполковник Урбанський, до недавна окружний командант у Ковли, зістав через аврст. Верх. Команду армії іменований командантом Одеси.

Товарообмін з Україною.

КИЇВ. (Ткб.) 27. марта. Переговори з укр. правительством що до виміни товарів посунулись вже до побробиць. Працює кілька комісій: перша займаєсь вивозом збіжа, насіня, стручкових плодів і паші з України, друга вивозом яєць, товщів, третя вивозом сирівців і т. п. Четверта комісія опрацьовує услівя довозу промислових продуктів з осередних держав до України; ся Комісія ділить ся на чотири підкомісій. Пята комісія занимаєсь фінансовими питанями, а шеста уладженєм комунікації і перевозу. Переговори ведуть ся при помочи товмачів.

Програма Українського правительства.

КИЇВ, 27-го марта. — Українське правительство оголосило слідуючу програму:

Приязно-сусідські відносини до всіх держав; заходи, щоби всі держави признали самостійність України; заключенє мира з Великоросією і уладнанє відносин з Румунією. — Що до внутрішної політики програма є слідуюча: Охорона правного ладу, орґанізація міліції, задержанє всіх здобутків революції — Воєнне міністерство орґанізує тимчасову армію, яку опісля заступить нормальна армія. — Що до торговлі з заграницею буде обовязувати державний монополь, а бодай державний надзір. — Зелізниці є державним добром, так само почти, телеграфи та іскрові стації. Правительство поробило заходи, щоби заняти злишки збіжа, паші, худоби і инших продуктів.

Припаси на Україні.

БЕРНО ШВ. (Ткб.), 28-го марта. — Делеґат Української Цетральної Ради, п. Гасенко, потвердив у розмові з журналістами, що припаси на Україні є все ще безмежні. Лиш треба уладити зелізничу комунікацію, а покажесь їх обильність.

Переговори з Румунією.

З КИЇВА доносять, що правительство Української Народної Републики назначило своїм представником для участи в мирових переговорах з Румунією О. Севрюка, голову укр. мирової делеґації в Берестю.

Обміна товарів з Україною.

БЕРЛІН, 27. марта. „Льокаль Анцайґер“ доносить, що Києві відбувають ся перші засіданя української державної комісії з представниками Німечини і Австро-Угорщини про обмін товарів.

Вісти з Києва.

Новий начальник київської міської міліції.

З наказу міністра внутрішних справ на становище начальника київської міської міліції призначено поручника у відставці Павла Богацького, бувшого редактора часописи „Українська Хата“. П. Богацький належить до партії укр. соц.-рев. На початку війни заслав царський уряд д. Богацького в Наримський край, де він пробув до цвітня 1917 року. По приїзді Богацького до Києва, його призначили начальником київської повітової міліції. На сій посаді д. Богацький був аж до большевицького нападу на Київ, підчас якого мусів переховуватись, бо большевики хотіли його розстріляти. За час свого урядованя Богацький українізував все діловодство в повітовій міліції і взагалі вспів надати всій канцелярії український характер.

Українське Наукове Товариство.

В неділю 24. марта о 6. год. вечером в II. авдиторії університету відбуло ся прилюдне научне засіданє Українського Наукового Товариства. Прочитано доклади: 1) Мих. Грушевського: „Памяти Володимира Антоновича“. 2) О. І. Левицького: „Поминка по Волод. Антоновичу“. 3) Олекс. Грушевського: Шевченко і Куліш в 1856—1861 р. р.“ (Н. Р.).

Вугле для Києва.

На днях доставлено до Києва богато вугля з Миколаєва над Чорним морем, де були великі склади вугля привезеного з Румунії.

Розлив Дніпра.

Київські часописи з послідних днів доносять, що лід на великих просторах на Дніпрі пустив цілковито. В наслідок сонішної погоди вода виступила з берегів, а коло Києва є вже звичайний весняний розлив. Комунікація між Києвом і Трухановим островом та Слобідкою відбуваєть ся пароходом. Недостача вугля спиняла до недавна корабельну плавбу.

Український театр в Києві.

Молодий український театр в Києві був приневолений подіями большевицького набігу припинити свою роботу. Дехто з членів дружини став до зброї, дехто втік з Києва. Одну артистку поранено а одного члена (Грущенка) большевики розстріляли. Що йно по прогнаню большевиків з Києва стали вертати члени молодої дружини у Київ та сейчас взяли ся до роботи. На першу виставу приготовляють відому драму Юрія Жулавського п. з. „Ійоля“. Вистави відбувати-муть ся в театрі Берґоньє. Декорації для молодого театру малює проф. Бойчук. Як відомо, при кермі сеї молодої а надійної інституції стоїть письменник С. Черкасенко, а душею театру є б. артист українського театру тов. „Бесіда“ д. Лесь Курбас.

Справа Одеси.

В одній поважній німецькій часописи появив ся проєкт утвореня вільного округа Одеси під німецькою зверхністю. В мировім договорі Одеса є „в завішеню“. Супроти того варто познакомити наших читачів з сего справою.

Надбережні повіти, положені між устєм Дніпра і Дністра, а саме: одеський, тираспольський і ананївський мають дуже мішане населенє.

В одеськім повіті на 790.000 мешканців є 240.000 Росіян, 130.000 Українців, 60.000 Німців, 8.000 Румунів, решта Жиди, Греки, Вірмени і т. д. В тираспольськім повіті на 200.000 мешканців є 50.000 Росіян, 70.000 Українців, 60.000 Румунів, 25.000 Німців. Росіяни і Жиди мешкають переважно в містах, Українці і Румуни по селах. Одеса се місто жидівсько-російське. В трех згаданих висше повітах більша часть ґрунтів належить до Німців; на 2 100000 пр. управних гектарів мають вони 1,100.000, з чого на сам одеський повіт припадає 600.000. По вибуху війни значну часть німецької земської власности сконфісковано, а німецьких поселенців перевезено в глиб Росії або навіть на Сибір.

Коли монархія упала і репресії проти Німців устали, богато поселенців вернуло в батьківські сторони, але давна їх замożність була знищена. В якім стані німецькі війська знайшли села заселені Німцями, невідомо, але з голосів берлінської преси треба заключити, що виправа над Чорне море має також на меті управильненє правного становища тих околиць.

Проєкт німецької часописи утворити з Одеси вільний округ під німецькою зверхністю не є ще вправді рішенєм правительства, але

мусимо застеречи ся і проти ґазетних проєктів. Без Одеси Україна не має доброго порту, Одеса для українського мореплавства має рішаюче значінє. Одним словом, Україна без Одеси не може обійти ся.

Долі Одеси в трактаті не рішено. Тому caveant consules respublicae ucrainicae!

„Пора очунятись й навчитись.“

Під сим заголовком пише „Робітнича газета“ з дня 23. марта в Київі: „Дуже богато видно усяких циркулярів і виказів про те, щоби скрізь повивішувано українські стрічки... Про заведеня всього, що українське, в циркулярах пишеть ся дуже богато і взагалі для чужого ока справа удержавленя України, начеб-то кипить. Але се все для ока, а коли приглянетесь ви найблисше до всього, що діється ся в державнім будівництві, то побачите дуже і дуже сумні і просто безвідрадні річи. Навіть сором починає давити за ту безпорядність, неумілість, з якими відповідальні органи і організації приступають до величезної роботи творення Народньої Республики. Щоденно зміст надходять все сумнійші відомости а тут в серці Републики захоплюють ся більше одяганям републики в українське убраня, та безконечними „правительственними кризами“, балакаючи над котрими збивають найкращий час.

„А вже пора навчити ся у большевиків чи навіть у Німців, як вести треба роботу державного будівництва. У нас ще й досі не розуміють, що сила держави йде з низу, а не в верху, а тим наче силу і міць Народної Републики можна утворити тільки з низів при найінтензивнійшій активности селянсько-пролетарского люду.

„Але чи може наше робітництво, наше селянство сьвідомо творити державу, чи може воно віддати зразу всі свої сили на сю необхідну роботу в той час, коли йому абсолютно нічого не відомо про те, в чиїх руках народня доля і що думають зробити далі. І се в той момент, коли перед народними очима грабіжництво, душогубство, брехні про Німців, реквізиції і повна анархія і безладє. Розказують, що навіть у Бахмачига Київщині ще й досі не знають, що є і що буде, бо й тут не скрізь ще є представники бажаної української влади. Та й там, де вже є влада української Народної Републики (казятинський та бердичевский комісарі), самі вивіски з українськими словами мало чим допоможуть державній справі.

Відсутність інформації, відсутність агітаційно-організаційної роботи занедбаність культурно-просвітної справи на місцях серед робітництва і селянства витворюють такий настрій, що є підстави боятись ся за істнуванє і самої української Народної Републики.

Щоб усунути небезпеку з низу і щоб притягти всі демократичні народні маси до будівництва Републики, необхідно негайно розвинути у вседержавних розмірах агітаційно-організаційну роботу, а також мобілізувати всі культурні сили для просвітної роботи серед пролетаріяту і демократії. Нагайно мусять бути розіслані організатори по всіх очищених місцевостях, негайно і тут у центрі і там на місцях мусять одкритись школи для селян і робітників з викладами по всім питаням сучасного моменту, а також лекції, які б виховували свідомих робітників по ріжним галузям державного народного будівництва. Треба негайно всіми можливими засобами (почтою, автомобілями, нарочними) росповсюджувати серед пролетаріяту і демократії всі соціальні газети, відозви, а також і книжки. Одним словом: вся увага і сила відповідних державних громадских установ мусить направитись до всього робітництва української Народної Републики, яке тільки може рішити долю держави.

Тому справа інформації, організації і агітації, розповсюдженя соціалістичної преси і літератури, організація шкіл для народу, за безпечене досвідченими інструкторами-соціалістами робітників і селян — можуть усунути небезпеку і дати підвалини в низу, з народу, для розцвіту української Народньої Републики. Большевики вже раз нас поучили, що коштує відірваність від ґрунту, від народу, та се, як видно, не всіх навчило, бо вже опять із верху починають, опять всі сили йдуть на безконечні засіданя про „кризи“ та й накази про стрічки... Пора очунятись і навчитись!“

Сей критичний голос соц.-демократичного органу кидає чимало світла на внутрішні відносини на Україні. Ми би додали до наведених уваг: перше всего треба організувати карну українську армію та адміністрацію. До того треба притягти всі укр. партиї і всі спосібні сили. А се можливе лише при коаліційнім кабінеті, де би були так добрі соц. револю ціонери, як і соц. демократи та федералісти.

Україні треба зєднаня сил...

Монарх до зїзду укр. нотаблів.

Львів 29. марта. Президія зїзду українських нотаблів Галичини з 25. с. м. одержала слідуючу депешу:

Й. Вел. Дзірський поїзд ч. 43. 27. III. 10·50. — Його Ц. і к. Апостольська Величність дякують вселаскавійше за висловлену в промові голови У. П. Репрезентції іменем зібраних а телеграфічно предложену чолобитню — На найвисший приказ — Кабінетна Канцелярія Його Ц. і К. Апостольської Величности.

Поворот евакуованих і виселених.

Дня 21-го марта відбула ся в намісництві нарада над поворотом евакуованих і виселених домів. В нараді взяли участь представники намісництва, ріжних міністерств і суспільних організацій опіки над виселеними. Українців заступали Преосвященний Епископ Боцян і посол радник Лев Левицький. — Міністерство внутрішних справ предложило проект подїлу галицьких повітів на три групи. — До першої групи А. мали би належати виселені з 51 повітів з виїмком місцевостей найбільше знищених війною, як Горлиці, Сінява, Радимно, Белзець. Поворот виселених з тих повітів мав би бути примусовий, бо виселенцям з тих повітів здержана була би виплата запомоги. Другу групу Б. становило 18 повітів, а поворот до них лишив би ся до добровільного рішеня евакуованих. Вкінци до групи третої (група В.) належали би виселені з найбільш східних повітів Галичини — а на поворот потреба було би виїмкового спеціяльного позволеня.

Старостви тих повітів, з яких походять евакуовані, в своїх справозданях освідчили ся по більшій части за загальним поворотом. — Також представники комітетів, які займають ся опікою над виселеними, між тим і українських, зажадали знесеня тіснійшого воєнного округа, бо він вже непотрібний — і унеможливляє всяку комуникацію, відбудову рільничих господарств і розвинення ся дрібного і великого промислу. Дальше домагали ся вони виплати запомоги і доставчення поживи для повертаючих виселенців аж до нових жнив; позволеня на вільний перевіз придбаного через виселенців насіня і живности; знесеня групи В. і всякого примусу повороту.

Представник міністерства внутрішних справ барон Найгебавер подякував за удїлені інформації і заявив, що для нього будуть мати значінє лиш посередні опінії т. є. поворот буде дозволений лише до сих місцевостий, в котрих виселенці знайдуть можність виживленя.

Ми не можемо згодити ся з половичними мірами правительства і рішучо домагаємо ся безпровволочного повороту всіх виселених і відбудови їх хазяйств.

Се є дуже важним нашим народним обовязком, бо більшість виселенців належить до українського народу, а іменно в самій Галичині є їх на 131.331 осіб понад 72.000 — а над то ще більше число перебуває поза границями Галичини.

Монополь одїжи і обуви.

Розпорядженем міністерства торговлі з дня 21. вересня 1917. впроваджено в жите „Галицьке Краєве Заведенє одіня“, котрого цілию є: викупити весь торговий припас одїжи і обуви, не пустити його вже дальше в торг, лише прямо віддавати до ужитку консументів; перепроваджувати строгий надзір над приватними фірмами котрі дістануть до розпродажи одїж, білє і обув; прийти в поміч найбіднійшій верстві і доставити їй одїжи і обуви по можливо низьких цінах.

Заведенє перенесло з днем 15 марта 1918 свій осідок до Львова; урядує при ул. Сикстускій ч 42, і почнає зараз по святах латинських свою організаційну працю. В тій цїли висилає по цїлій Галичині своїх організаторів, котрі будуть організувати т. зв. бюра розсліду запотребовання".

Щоби та акція принесла нашому народови користь і щоби не опинились ми перед фактом доконаним, що ті „бюра розсліду“ заложить ся без нас, — подаємо отсим, на що треба звертати увагу:

1. „Бюра розсліду запотребовання“ будуть заложені в осідку кождого повітового суду з тим, що всі села, котрі до него належать, будуть мусїли в разї потреби — звертати ся до него о видачу посвідки запотребовання. В місцевостях дуже віддалених від суду повітового — або в місцевостях з більше чим 10 000 населення будуть позакладані окремі бюра.

У Львові будуть отворені ті бюра при бюрах шести дільниць, а в Кракові після 15 „районів“.

В цїли приготовляючої роботи вислало вже Заведенє відозви до всїх старостів і урядів громадських, міст з осідком суду і сейчас по латинських святах виїдуть організатори Заведеня, що будуть на місци ті бюра творити.

Тому всї наші інтелігенти, товариства кредитові, кружки „Сільського Господаря“, спілки торговельні і ту мусять вже тепер, таки зараз, зорганізувати в кождім судовім місті кружок інтересованих, вибрати комітет з 5 членів і одного управителя, котрий міг би провадити цїле діловодство бюра і так приготовившись, зголоситись сейчас до староства, щоби в разї приїзду організатора нас не поминено. Рівночасно треба зголосити до Краєвого Заведеня одіня, що приготовляючі праці до зорганізованя бюра вже поробленї і що на управителя бюра надавав би ся сей чи той. Управитель бюра буде відповідно до напливу праці ремунерований, тому порадно було би щоби занялись тим управи наших кредитових товариств, котрих діяльність є нинї обмежена лише до відбираня залеглих рат, і т, д.

2. При тих бюрах будуть заложені „Народні Одільні“ з складниці зношеної одежи і обуви. В разї потреби будуть отворені робітні. Тут отвирає ся поле для наших ремісників, а також для наших пань, котрі могли би зорганізувати жіночі робітні для жіночої одежи і біля і варстати направи одіня.

З наведеного видно, що цїль заведеня є далекосягла і з хвилею проголошеня заборони вільної продажи одіня і обуви дуже много буде залежати від тих провінціональних бюр, хто в першій мірі буде з них користати. Наша суспільність повинна не випускати з рук тих засновуючих ся „бюр розсліду запотребовання“, а в разї поминення української людности треба відносигись з жалобою до „Кр. Заведеня одіня“.

Як Литовці урядять свою державу?

На бенкетї, урядженім в Берлїні в честь литовських делегатів, пішла широка бесїда про будучий устрій Литви. Председатель литовської Ради Сметона заявив між иньшим, що Литва має бути Конституційною монархією, бо від републиканського устрою відстрашують їх російські приміри большевизму. Литва не хоче з ніким вязати ся і відкидає всяку персональну унію, бо так на злуцї з Польщею, як і з Росією поробила Литва сумні досьвіди. Литовці хочуть задержати римо-кат. релігію, однак не стерплять, щоби Рим пхав їх в рамена Польщі. Литовці не мають нїчого проти утворення независимої Білої Руси, за те нїяким чином не можуть погодити ся щоби Білорусь дістала ся в руки Поляків, бо Поляки не мають на се найменшого права. Відносини Литви до України є як найліпші і тому не можуть Литовці погодити ся з тим, щоби Польща непотрібно вбивала ся клином між сї оба народи.

Можна сподївати ся, що Німці не будуть противити ся бажаням Литовців, а польські неоправдані претенсії, щоби Білосток, Вильно, Городно і Білорусь прилучено до Польщі, не будуть узгляднені.

Емір Афганістану до цїсаря Вільгельма.

БЕРЛЇН. 28 марта. В Берлїнї пробуває тепер індійський князь Магенджа Прафаг, котрий приїхав тут, щоби вручити цїсареви Вільгельмови власноручне письмо Еміра Афганїстану. Цїсар відповість Емірови на його письмо. Також канцлер Гертлїнг відбув з еґзотичним послом конференцію й вручив його письмо до ріжних індійських князїв.

(Є се перший публичний крок Німців, щоби навязати зносини з Індією проти Анґлїї).

На західнім фронтї.

Урядові донесеня.

БЕРЛІН, 29-го марта. — На поле битви у Франції спровадили Анґлїйцї свіжі дивізії з инших фронтів проти наших військ.

На північний захід від Бапом виперли ми неприятеля з давних становиск в вирвах на Бікоа і Ебітерн. З надзвичайною заїлістю боров ся надармо неприятель в цїли відбитя міста Альбер. Сильні атаки піхоти, яким помагали панцирні автомобілї, відбито кроваво на західних горбках перед містом.

На полуднє від Соми в богатьох місцях ми пробили ся через старі неприятельські позиції і відкинули Анґлїйців і Французів до тих місцевостий Франції, які не діткнула війна від р. 1914.

Побідоносні війська німецького наслїдника престола в нестримнім атаку вдерли ся від Сен-Кентен на 60 кільометрів в глиб неприятельських позицій. Вчера дійшли вони до Пірпон і заняли Мондідіє.

Наші втрати держать ся нормальних границь, є вони тяжші в місцях, де кипить горячійша борба. Число легкоранених оцїнює ся на 60—70 процент всїх втрат.

На льотаринськім фронтї скріпилась артилерійська борба. На инших теренах битви нїчого нового.

Здобутє Мондідіє.

ВІДЕНЬ, 29 го марта. — Найважнїйшим випадком дня уважають здобутє міста Мондідіє.

Лежить воно по серединї між Амієн а Компієн. З Компієн вже перед тим утік неприятельський генер. штаб.

Париж загрожений.

15 кільометрів від Амієн.

Німцї наближають ся концентричними маршами з північного заходу від Альбер і з полудня від Мондідіє під Амієн, від якого віддалені на 15 кільометрів. — Всї сподіють ся, що під Амієн прийде до великої битви.

(Місто Амієн прославило ся в історії тим, що з него походив Петро з Амієн, — провідник першого хрестоносного походу до Св. Землї).

Перед другою битвою у Франції.

Берлїнські часописи приписують упадкови міста Альбер велике стратеґічне значінє, бо з його упадком закінчує ся перша велика битва.

Німецькі війська вбили ся широким і глибоким клином в неприятельські позиції і поспішними маршами прямують серед безнастанних боїв з анґлїйськими задними сторожами під твердиню Амієн. Під Амієн стягають також Анґлїйцї всї свої сили з Франції і Анґлїї, там туди надвигають ся филями і французькі війська.

Заповідає ся, що битва під Амієн буде рішаючою для цїлого західного фронту. Як Німцї здобудуть Амієн, то розділять анґлїйські війська від французьких і поділять західний фронт на два сектори. Упадок Амієн буде мати подібний вплив на вислїд війни на заходї, як мав упадок Берестя Литовського на східнім фронтї.

Парижани утїкають до Швайцарії.

Женевські ґазети доносять, що великі товпи людий утїкають з Парижа до Швайцарії. — Утїкачі оповідають, що Німцї бомбардують Париж від кількох днів з кількох величезних гармат. — Ґранати попадають в ріжні части міста і спричиняють страшне знищенє. В містї великий переполох, мешканцї позамикали ся по пивницях, на улицях всякий рух припинив ся і тяжко навіть розвозити живність. — Много людий розхорувалось, а хто лише може, утїкає з Парижа.

Робітниче правительство в Анґлїї.

ЛЬОНДОН, 26. марта. (Ткб.) Предсїдатель анґлїйського союза копальняних робітників Роберт Смілай сказав в одній бесїдї, що в недовгім протязї часу прийде в Анґлїї до керми робітниче правительство.

Скорий мир є бажанем цїсаря.

Цїсар Карло їздить від кількох днів по Чехах, щоби наочно переконати ся про розміри нужди голоду, та про бажаня населеня. Дня 26. марта приїхав монарх до Теплиць, де приняв на двірци зелїзничім представників народа, докладно випитував ся про заосмотренє в живність повіта і ріжних кругів людности і обіцяв свою цїсарску поміч.

Посол Зелїґер представляв монархови тяжке положенє робітництва. Після думки робітників терпіня працюючого народа мимо недостачі не були би так великі, якби публична служба виживленя обняла всї харчеві средства, та пляново і справедливо їх розділювала. Положенє заостроє ще ся обставина, що знесено промислові права робітників. Тому з дня на день росте у них туга за миром, який би дав можність народам загоїти спільною працею страти заподіяні війною.

В тім місци реплїкував монарх послови і заявив: **„Скорий мир є також моїм бажанем“**, а посол Зелїґер дальше продовжав: „Ми се знаємо, однак нужда робітництва нетерпляче вже тепер потребує заради“.

Монарх віддав повне признанє робітництву за його велику творчість, яка мала рішаюче значінє на вислїд війни, а тяжкі условини житя находили у монарха повне зрозуминє і співчутє.

НОВИНКИ.

— **Активні та резервові офіцири Українцї** без ріжницї військової ранґи (так само авдітори, лїкарі, провіянтові оф. і однорічні охотники), що мають покінчений унїверситет (з іспитами чи без) схотять подати безпроволочно свої точні адреси з датами про вік студії, лїта і ранґу цивільної служби, лїта, ранґу і приділ військової служби на адресу: Reichsratsabgeordneter Dr Wladymyr Baczyńskyj Wien Parlament. Лист рекомендований!

— **Зміна в командї вишколу У. С. С.** Дотеперішний комендант У. С. С. підполковник Слюсарчук обняв инше службове місце на Українї. Після него обняв команду вишколу отаман Гриць Коссак. Дня 25. с. м. відбуло ся пращанє підп. Слюсарчука, уладжене стрілецькими офіцирами вишколу і коша У. С. С. Пращаючи улюбленого коменданта, бажали йому стрільцї дальших успіхів у його військовій праці на пожиток України.

— **Лїквідація польських леґіонів.** „Wiek nowy“ доносить, що табори інтернованих польських леґіонїстів на Угорщинї опорожняють ся, а леґіонїстів приділює ся до ц. к. армії і висилає ся на італїйський фронт.

— **Військові полегші для студентів.** Міністерство війни зізволило на удїленє значних полекш для тих слухачів висших шкіл, що служать при війську. Можуть вони одержати в акад. року 1918 відпустку на приготованє ся або зробленє іспиту найвисше на 4 тижні, або для впису і вислуханя курсу на 12 тижнів. Відпустки мають ся давати тим слухачам, що служать чинно найменше 2 лїта при війську а через 6 міс. були в поли, та не мали довшої відпустки. Першенство мають ті петенти, що довше служили при війску а передовсїм ті, що служать від 1914 р. Відпустки видають уповажнені коменданти даних військових формацій Міністерство Просвіти розпорядило, що від тепер на час треваня мобілїзації не потреба позволеня власти військової на вписи для студентів висших шкіл. Мають ся вони лише виказати, що дістали відпустку для студий або є приділені військовою властю до унїверситетського міста. Курс має ся їм зачислити, як вони найменше через шість тижнів ходили на виклади. З розпоряджень тих можуть користати також слухачі, що відбувають однорічну військову службу.

— **Поляки проти осередних держав.** З Женеви доносять: Ігнат Падеревський, звісний віртуоз, котрий між своїми польськими земляками в Америцї вербує добровольців до утворення польського полку, що має бороти ся на европейськім фронтї проти осередних держав, дістав від президента Вільсона офіцийський патент як полковник. Йому признано як поле його дїяльности Плятсбурґ. — З весною має польський полк явити ся на европейськім фронтї.

— **Катастер українських технїчних сил.** Всїх українських інжинєрів просимо безпроволочно зголосити ся писемно або особисто до Української Технїчної Комісії у Львові при ул. Зіморовича ч. 20. Супроти величезних змін, яких в остатнім часї зазнає положенє українського народу та великих задач, що в найблизшій вже будучинї наших інжинєрів очікують, заложенє катастру і постійна евіденція технїчних сил являє ся необходимою конечністю.

Потрібні такі дати: Імя і назвиско, дата уродженя. Студії. Рід фахових праць і спеціялізація (дороги і мости, архітектура, зелїзно-бетонове будівництво і т. д.). Теперішне занятє (служба державна, приватна, військова).

Спис має обіймати усїх українських інжинірів (будівляних, культури і т. п.) а також студентів, висших технїчних закладів, які вже віддавали ся практичним працям на поли технїки.

— **В справі „Кружків Консументів“.** Після засягнених в ц. к. Намісництві інформацій „Кружки Консументів Народної Торговлї“ непотребують нїгде зголошувати ся. Щоби однак ц. к. Староства не робили нашим „Кружкам Консументів“ перепон в орґанїзації та щоби вже тепер узгляднювали їх при роздїлї товарів, просимо усї „Кружки Консументів Народної Торговлї“ повідомити про своє основанє ц. к. Староство, подаючи при тім число членів і число осіб позістаючих на прокормленю у членів а також імя і назвище голови і справника. — На основі відбутої конференції в ц. к. Намісництві в дни 23 с. м. можемо повідомити, що усї члени „Кружків Консументів Народної Торговлї“ мають дістати від ц. к. Староства повну скількість карт на цукор для усїх осіб позістаючих у них на прокормленю, а коли ц. к. Староства не мають таких карток, мають видати управі „Кружка“ карти побору на повні скількости цукру припадаючого для „Кружка“ на основі числа осіб на прокормленю. Місцеві гуртівники мають видати на ті карти цукор, а справник і голова мають розділити сей цукор поміж членів. Дотичний рескрипт вийде сими днями до ц. к. Староств і гуртівників. Кожна управа „Кружка Консументів“ повинна провірити, чи усї члени одержали карти та чи на всї карти приділено їм цукор. Повідомляємо також, що нікому не вільно брати від членів „Кружка Консументів“ при роздїлї карт спожитя (прим: карт цукрових) як також при роздїлї самого цукру чи иньших товарів яких небудь дарунків чи додатків у формі яєць, сира, масла, круп то що; колиб таке надужитє лучало ся, належить списати точний протокол, подаючи імя і назвище того,

що жадав таких додатків, імя і назвища свідків, на котрих буде можна покликати ся, і такий протокол вислати „Народній Торговлі“ як Краєвій Роздільні у Львові (Ринок 36). — Повітові Роздільні будуть в першій мірі надані істнуючим вже реєстрованим спілкам, котрі безпроволочно мають прислати до „Народної Торговлі“, Віддїл КК. (порученим листом) статут і рішене ц. к. Суду про зареєстроване. — Народна Торговля.

ОПОВІСТКИ.

Субота 29-го марта 1918.

Нині: 30-го марта греко-кат.: Алексія ч. Б. римо-кат. Вел. Субота.

Завтра: 31-го марта греко-кат 2. Н. П. Кирила римо-кат. Великдень.

| **Репертуар Українського Нар. Театру Т-ва „Бесіда“** у Львові під дирекцією К. Рубчакової саля „Т-ва ім. М. Лисенка“ при вул. Шашкевича ч. 5. В понедїлок, дня 1. цвітня 1918 р. „Запорожець за Дунаєм“ оперетка на 3 дії Артемовського закінчать „Вечерниці“ Нішин ського. Початок о год. 7. вечером. Білети скорше можна дістати в „Народній Торговли“, а в день представленя при касі театру від год. 5. по пол.

| **Комітет українських купців** звертаєть ся до всїх военно пошкодованих українських великих і малих купців, склепарів, крамарів і ин. самостійних торговельників, щоб негайно вносили подане о відшкодоване і субвенцію до ц. к. Намісництва: краєвої Централї для господарської відбудови Галичини, Секция III у Львові, бо фонди розхоплять чужі, а ми останемо на леді. Всякі інформації і готовий формуляр подання висилаєть ся на жадане. Адресувати і зголошувати ся просимо всїх на адресу: Українське Товариство для попираня ремесла й промислу у Львові, вул. Руська ч. 3, де на разі урядуємо. — Комітет. 2—3

| **Засїдане Надзірної Ради „Взаїмної Помочі галицьких і буковинських учителів і учительок“** відбудеть ся в понедїлок дня 1 го цвітня сего року о годині 10 тій рано в жіночій виділовій школі Укр. Пед. Товар при ул. Мохнацького ч. 12. — Тому, що Надзірна Рада здекомплєтована, запрошуємо на се засїдане також П. Т. Членів з поза Ради, щоби помогли нам обновити житє в Товаристві. 2—2

| **Драматична школа „Українського Ювилейного Театру“** отвирає ся в середу дня 3 го цвітня 1918-го року о годині 6 тій вечером при вул Оссолїнських ч. 10, мезанїн. Просить ся всїх Вп. членів дружини „Укр Юв. Театру“, як також всїх Вп. Панів і Пань, які мають намір користати з сего курсу, щоби точно явили ся в означеній порі і місци.

Вписи принимає містоголова „Укр. Ювил. Театру“ Др. Семен Шевчук, при ул. Словацького число 6, II. поверх, від год. 4—6 по полудни. — Виділ. 2—2

| **Вправні бюрові сили** в торговельній кореспонденції, книговодстві і инших конторських чинностях можуть мати занятє в Головній управі „Народної Торговлі“ Львів Письменні зголошеня з описом житя з відписами свідоцтв дотеперішнього занятя з заподанем поручень. Услівя після умови.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошення.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня Ставропигійського Інститута під управою Ю. Сидорака.